

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 11

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἱδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ ὑπαλλήλων τύπου κλπ.».

Πρὸς

τὴν **Α. Μ. τὸν Βασιλέα**

Μεγαλειότατε,

Διὰ τοῦ τιθεμένου ὑπ' ὄψει τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ολοκληροῦται ἡ ὑπερ τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας μέριμνα τοῦ Κράτους, ἡ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 1092 καὶ 1093 τοῦ 1938 «περὶ Τύπου» καὶ «περὶ Δημοσιογραφικῶν Ὁργανώσεων».

Καταρτισθέντος τοῦ Μητρώου Τύπου καὶ συμπληρωθείσης τῆς ὁργανώσεως τῶν δημοσιογράφων καθ' ὅλην τὴν χώραν, ιδρύεται νῦν τὸ «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἱδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου» (ἄρθρα 1—4), εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν ασφαλιζομένων παρὰ τοῖς λειτουργοῦσιν ἤδη Ταμείοις «Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων» καὶ «Συντάξεων Ὑπαλληλικῶν καὶ Συντακτικοῦ Προσωπικοῦ Ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης» (ἄρθρον 5) καὶ οὕτω, καθ' ἃ προέβλεπε τὸ ἄρθρον 55 τοῦ προμνησθέντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093, ἅπαντες οἱ Ἱδιοκτῆται, συντάκται καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ Τύπου ασφαλιζονται εἰς τὰ ὡς ἄνω Ταμεῖα καὶ θὰ ἔχωσι περίθαλψιν ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἐπίδομα ἀνεργίας καὶ σύνταξιν. Τοῦτο δὲ δι' ἰδίων πόρων ἀνεῦ τῆς παραμικρᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Κράτους ἢ τῆς Κοινωνίας.

Σημειωτέον ὅτι ἐξαιρέσει τῶν συντακτῶν καὶ ὑπαλλήλων τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσιογράφοι ἦσαν μέχρι τοῦδε ἀναργάνωτοι καὶ ἀνασφάλιστοι. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐκρίθη δίκαιον ὅπως συνταξιδοτηθῶσιν ἐκ τῶν δημοσιογραφικῶν ταμείων παλαιοὶ ἐκδότης Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ἀναλώσαντες τὸν βίον των εἰς τὴν διφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ εὐρεθέντες κατὰ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου των ἀνεῦ ἐφημερίδων, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνεῦ πόρου ζωῆς. (ἄρθρον 8).

Παραλλήλως παρέχεται σημαντικὴ ἐνίσχυσις εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας τῶν ἐργατῶν Τύπου (ἄρθρον 6).

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος σχεδίου προνοοῦσι περὶ τῆς προσαρμογῆς τῆς συνθέσεως τῶν δημοσιογραφικῶν ἐνώσεων πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν ταμείων (ἄρθρον 9), περὶ τῶν ἐιδικῶν συνεργατῶν τοῦ Τύπου ἵνα δύνανται οὗτοι νὰ προσφέρωσι τὴν συνεργασίαν των, χωρὶς ὅμως νὰ ἐγγράφωσιν εἰς τὰς ὁργανώσεις των κατ' ἐπάγγελμα δημοσιογράφων (ἄρθρον 9 παρά-

γραφος 11) καὶ περὶ τῆς διαδικασίας τὴν θ' ἀκολουθήσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀπεράνθη περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοσιογράφων εἰς τὸ Μητρώον Τύπου (ἄρθρον 10).

Τοιοῦτοτρόπως, σὺν τῇ ἐπιτευχθείσῃ ἤδη ἐξυμνήσῃ καὶ ἡθικῇ ἐξυψώσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, κατοχυροῦται καὶ ὁλικῶς ἡ θέσις τῶν δημοσιογράφων, εἰς τρόπον ὥστε οὗτοι, ὁργανωμένοι πλέον καὶ κατηρτισμένοι ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ των, ν' ἀνταποκριθῶσι μετὰ μεγαλυτέρου ζήλου πρὸς τὴν ὑψηλὴν των ἀποστολήν.

Εν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1939.

Εὐλαβῆς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2176. 1940

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἱδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1) Συνιστᾶται Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἱδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου», ἀποτελοῦν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἔχον τὴν ἱκανότητα τοῦ κληρονομεῖν, ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

2) Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ χορήγησις ἐφ' ἀπαξ ἡ περιοδικῶν παροχῶν εἰς τὰ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος ασφαλιζόμενα πρόσωπα καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐλκόντας δικαιώματα εἰς περίπτωσιν ἀνεργίας, ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 2.

1) Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ασφαλιζονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093 τοῦ 1938 «περὶ Δημοσιογραφικῶν Ὁργανώσεων» ἐνώσεις, Ἱδιοκτῆται, συντάκται καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀγέτωρ φύλου, ἡλικίας καὶ τρόπου πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν, ἐξαιρέσει:

των ιδιοκτητών, συντακτών και υπαλλήλων των ημερησίων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

2) Οί εκ των υπαγομένων εις την ασφάλειν του δια του παρόντος συνιστωμένου Ταμείου συντάκται και υπάλληλοι τυχόν ησφαλισμένοι εις το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από της έναρξεως της λειτουργίας του ως άνω Ταμείου ασφαλιζονται υποχρεωτικώς κατά των υπό του παρόντος προβλεπόμενων κινδύνων, μεταφερομένων εις τούτο των ατομικών των λογαριασμών, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 7 του Αναγκαστικού Νόμου 694)1937.

Άρθρον 3.

Πόροι του Ταμείου είναι :

α) Κράτησις τριών λεπτών (0,03), εφ' εκάστου των δια πρακτορείων, συνδρομών ή όπωσδήποτε άλλως πωλουμένων φύλλων των εν τη Επικρατεί εκδιδόμενων εφημερίδων, περιοδικών, δελτίων και φυλλαδίων, εξαιρέσει των ημερησίων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, βαρύνουσα τον εκδότην.

Β) Εφημερίδες, περιοδικά, δελτία και φυλλάδια πωλούντα δια πρακτορείων, συνδρομών ή όπωσδήποτε άλλως κάτω των εννεά χιλιάδων φύλλων συνολικώς κατά μήνα, απαλλάσσονται της άνω κρατήσεως και υποχρεούνται εις εισφοράν διακοσίων πεντήκοντα (250) δραχμών κατά μήνα, βαρύνουσαν τον εκδότην.

β) Εισφορά έκαστον (100) δραχμών μηνιαίως, καταβαλλομένη υπό των ησφαλισμένων ιδιοκτητών.

γ) Κράτησις τρία επί τοις εκατόν (3 ο ο) εκ των μηνιαίων αποδοχών των ησφαλισμένων συντακτών και υπαλλήλων.

δ) Πάσα πρότοδος εκ χαριστικής αιτίας.

Άρθρον 4.

1) Δια του Καταστατικού του Ταμείου, όπερ θέλει εγκριθή κατά την διαδικασίαν του άρθρου 59 του Αναγκαστικού Νόμου της 11ης Νοεμβρίου 1935 (περί Οργανισμού του Υπουργείου Εργασίας), ως τούτο αυθεντικώς ήρμηνεύθη δια του άρθρου 1 του Αναγκαστικού Νόμου 694)1937 (περί αυθεντικής έρμηνείας, συμπληρώσεως και τροποποιήσεως διατάξεων των της ασφαλιστικής Νομοθεσίας), των σχετικών όμως αποφάσεων προσυπογραφόμενων και υπό του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού, θέλουσιν όρισθι :

α) Η σύνθεσις, ή αρμοδιότης και ό τρόπος άσκήσεως των καθηκόντων του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

β) Ο τρόπος της εν γένει όργανώσεως και λειτουργίας του Ταμείου.

γ) Αί ασφαλιστικά παροχαί προς τους ησφαλισμένους και τους εκ τούτων έλκοντας δικαιώματα.

δ) Ο τρόπος εισπράξεως και διαχειρίσεως των πόρων του Ταμείου.

ε) Αί προϋποθέσεις τας όποιās πρέπει να πληρώσιν οί ησφαλισμένοι και οί εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα, ίνα τύχωσιν ασφαλιστικών παροχών.

στ) Ο τρόπος εξακριβώσεως των προϋποθέσεων τούτων.

ζ) Ο τρόπος αναγνωρίσεως της προϋπηρεσίας των ησφαλισμένων.

η) Ο τρόπος εκπροσωπήσεως του Ταμείου τούτου και τέλος.

θ) Ο τρόπος ελέγχου και εν γένει πάσα άλλη λεπτομέρεια ανάγκη προς εκπλήρωσιν του σκοπού του Ταμείου.

2) Πάσα τροποποίησις των Καταστατικών ή Οργανωτικών διατάξεων του περι ου ο παρών Νόμος Ταμείου, θα ενεργήται κατά την διαδικασίαν του άρθρου 59 του Αναγκαστικού Νόμου της 11ης Νοεμβρίου 1935 (περί Οργανισμού του Υπουργείου Εργασίας), ως τούτο αυθεντικώς ήρμηνεύθη δια του άρθρου 1 του Αναγκαστικού Νόμου 694)1937 (περί αυθεντικής έρμηνείας, συμπληρώσεως και τροποποιήσεως δια-

τάξεων των της ασφαλιστικής Νομοθεσίας). Αί σχετική όμως αποφάσεις προσυπογράφονται και υπό του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού.

Άρθρον 5.

1) Οί ιδιοκτήται των εν Αθήναις εκδιδόμενων ημερησίων εφημερίδων, οί έγγεγραμμένοι εις την δυνάμει του Αναγκαστικού Νόμου 1093)1938 (Ένωσιν Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών), ασφαλιζονται υποχρεωτικώς εις το Ταμειον Συντάξεων Προσωπικού Αθηναϊκών Εφημερίδων, αυξανόμενης της υπέρ του Ταμείου τούτου κρατήσεως κατά εν λεπτόν (0,01) εφ' εκάστου πωλουμένου φύλλου των ημερησίων Αθηναϊκών Εφημερίδων.

2) Οί ιδιοκτήται των εν Θεσσαλονίκη εκδιδόμενων ημερησίων εφημερίδων, οί έγγεγραμμένοι εις την δυνάμει του αυτού ως άνω Νόμου (Ένωσιν Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας και Θράκης), ασφαλιζονται υποχρεωτικώς εις το Ταμειον Συντάξεων Υπαλληλικού και Συντακτικού Προσωπικού Εφημερίδων Θεσσαλονίκης, αυξανόμενης της υπέρ του Ταμείου τούτου κρατήσεως κατά εν λεπτόν (0,01) εφ' εκάστου πωλουμένου φύλλου των ημερησίων εφημερίδων Θεσσαλονίκης.

3) Ο κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου πόρος του ενός λεπτού περιέρχεται εις ίδιον λογαριασμόν παρά τω Ταμείω Συντάξεων Προσωπικού Αθηναϊκών Εφημερίδων, εξ ου και καταβάλλονται αί προς τους κατά την αυτήν παράγραφον ασφαλιζόμενους παροχαί, ό δε κατά την παράγραφον 2 εις ίδιον λογαριασμόν παρά τω Ταμείω Συντάξεων Υπαλληλικού και Συντακτικού Προσωπικού Θεσσαλονίκης, εξ ου και καταβάλλονται αί προς τους κατά την αυτήν παράγραφον ασφαλιζόμενους παροχαί.

4. Αί ασφαλιστικά παροχαί προς τους κατά τας προηγούμενας παραγράφους του παρόντος άρθρου ασφαλιζόμενους και τους εκ τούτων έλκοντας δικαιώματα θέλουσιν όρισθι δια των καταστατικών των δύο Ταμείων κατά την διαδικασίαν του άρθρου 59 του Αναγκαστικού Νόμου της 11ης Νοεμβρίου 1935 (περί Οργανισμού του Υφυπουργείου Εργασίας), ως τούτο αυθεντικώς ήρμηνεύθη δια του Αναγκαστικού Νόμου 694)1937 (περί αυθεντικής έρμηνείας, συμπληρώσεως και τροποποιήσεως διατάξεων των της Ασφαλιστικής Νομοθεσίας). Αί αποφάσεις όμως αύται προσυπογράφονται και υπό του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού.

Άρθρον 6.

Εκ του αντίτιμου των εν Αθήναις εκδιδόμενων μη ημερησίων εφημερίδων και περιοδικών διατίθεται ήμισυ (0,01)2) λεπτών κατά πωλούμενον φύλλον υπέρ του Λογαριασμού Ανεργίας του Ταμείου Ασφαλίσεως Εργατών Τύπου Αθηνών, εφ' όσον άπασχολούσιν εργάτας υπαγομένους εις το Ταμειον τούτο.

Άρθρον 7.

1. Από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος τὰ πρακτορεία των εφημερίδων και οί ιδιοκτήται των εφημερίδων και περιοδικών υποχρεούνται να καταθέτωσι τὰς δια του παρόντος όρίζόμενας κρατήσεις και εισφοράς εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος και επ' όνόματι των οικείων Ταμείων κατά τὰς διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 2 του Νόμου 4307, υποβάλλοντες ταυτόχρονως εις τὰ οικεία Ταμεία αναλυτικὰς καταστάσεις των καταθέσεων.

2. Τὰ τυχόν καθυστερούμενα ποσά εισπράττονται υπό των Ταμείων ως δημόσιον έσοδον.

3. Δια Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει του

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ Ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ αὐξήσις ἢ μείωσις τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων κρατήσεων.

Ἄρθρον 8.

1) Ἀπονέμεται σύνταξις πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν κατὰ μῆνα, χορηγούμενη ὑπὸ τοῦ «Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων», εἰς ἰδιοκτητὰς ἢ τὰς χήρας ἰδιοκτητῶν μὴ ἐκδιδομένων ἤδη ἡμερησίων ἔφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἢ μέλλουσι νὰ συμπληρώσωσι δεκατέσσερα (14) συνολικῶς ἐκδοτικὰ ἔτη, τῶν ὑπὲρ τοὺς ἑξ μῆνας κλασμάτων λογιζομένων ὡς πλήρους ἔτους. Ἐξαιροῦνται ὅσοι τυχόν ἐκ τούτων ἀσκούσιν ἑτέρον ἐπάγγελμα ἢ τυγχάνουσιν ἡφαλισμένοι παρ' ἑτέρῳ Ταμείῳ.

2) Ἀπονέμεται σύνταξις δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν κατὰ μῆνα, χορηγούμενη ὑπὸ τοῦ «Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων», εἰς ἐπιζώντας Ἑλλήνας τὸ γένος ἐκ Τουρκίας, οἵτινες ἡσκήσαν τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν τοῦλάχιστον καὶ ἐχρημάτισαν ἰδιοκτητὰ καὶ διευθυντὰ ἡμερησίων Ἑλληνικῶν ἔφημερίδων ἐκδοθεισῶν ἐν Τουρίᾳ ἐπὶ πενταετίαν τὸ ἀργότερον μέχρι τοῦ 1942 ἢ διετέλεσαν ἐπὶ τριακονταετίαν ἀνταποκρίται ξένων ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπερέβησαν τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ στεροῦνται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἰδίων ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως.

3) Τὰ δικαιολογητικὰ πρὸς ἀπονομὴν σύνταξεως εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑπαρξόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ὑποβάλλονται πρὸς ἐλεγχὸν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

4) Αἱ παροχαὶ αὗται καταβάλλονται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος πόρου, τοῦ περιερχομένου εἰς ἴδιον λογαριασμόν παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

1) Οἱ ἰδιοκτητὰ τῶν μὴ ἡμερησίων ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ὀργανοῦνται εἰς ἴδιαν Ἑνώσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑνώσις Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου» ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις.

2) Οἱ συντάκται τῶν μὴ ἡμερησίων ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ὀργανοῦνται εἰς ἴδιαν Ἑνώσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑνώσις Συντακτῶν Περιοδικοῦ Τύπου» ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις.

3) Οἱ συντάκται τῶν μὴ ἡμερησίων ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν εἶναι μισθωτοὶ ἀμειβόμενοι κατὰ μῆνα. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ἰδιοκτητὰ τιμωροῦνται δι' ἐκάστην παράβασιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν πέντε ἕως δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

4) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῶν ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἡμερησίων ἔφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὀργανοῦνται εἰς ἴδιαν Ἑνώσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑνώσις Ὑπαλληλικοῦ Προσωπικοῦ Τύπου» ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις.

5) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῶν ἡμερησίων ἔφημερίδων Ἀθηνῶν ὀργανοῦνται εἰς ἴδιαν Ἑνώσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑνώσις Ὑπαλληλικοῦ Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν» ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις.

6) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῶν ἡμερησίων ἔφημερίδων Θεσσαλονίκης ὀργανοῦνται εἰς ἴδιαν

Ἑνώσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑνώσις Ὑπαλληλικοῦ Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης» ἐδρεύουσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

7) Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς δημοσιογραφικὰς ἐνώσεις νὰ συνιστῶσι τμήματα αὐτῶν εἰς πόλεις ἐνθα ἐργάζονται μέλη αὐτῶν. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν τμημάτων ὀρίζονται ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἑνώσεων κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

8) Εἰς ἴδιον παράρτημα τοῦ Μητρώου Τύπου ἐγγράφονται ἐφεσθῆς ἢ μεταφέρονται οἱ ἤδη ἐγγραφεύμενοι ἰδιοκτητὰ ἔφημερίδων ἢ περιοδικῶν οἱ μὴ ἀσκούντες κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ ἐγγραφεύμενοι εἰς τὰς δημοσιογραφικὰς ἐνώσεις.

9) Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω παράρτημα τοῦ Μητρώου Τύπου ἐγγράφονται καὶ τὰ ἐκδιδομένα μὴ ἡμερησίου ἔφημερίδας ἢ περιοδικὰ νομικὰ πρόσωπα, ἑταιρεῖαι καὶ ἐν γένει πλείονες τοῦ ἐνὸς ἰδιοκτητὰ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς δημοσιογραφικὰς ἐνώσεις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπεύθυνοι ὡς πρὸς τὰς ἀστικὰς, ποινικὰς καὶ πάσας ἐν γένει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν νόμων «περὶ Τύπου» καὶ «περὶ Δημοσιογραφικῶν Ὁργανώσεων» εἶναι οἱ πρόεδροι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν νομικῶν προσώπων, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἑταιρειῶν καὶ οἱ κατὰ τὰ κατωτέρω ἐκπρόσωποι τῶν συνιδιοκτητῶν.

10) Προκειμένου περὶ ἡμερησίων ἔφημερίδων ἐκδιδομένων ὑπὸ ἑταιρειῶν ἢ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἰδιοκτητῶν, ἐκάστην τούτων ἐκπροσωπεῖ εἰς τὴν οἰκείαν ἑνώσιν ἰδιοκτητῶν, ἐγγραφεύμενος εἰς ταύτην καὶ εἰς τὸ Μητρώον Τύπου, ὁ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐταίρων ἢ τῶν συνιδιοκτητῶν ὀριζόμενος, ἐφ' ὅσον πληροῖ τὰ προσόντα τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093 τοῦ 1938. Πλείονες τοῦ ἐνὸς συνιδιοκτητὰ δύνανται νὰ ἐγγραφεῶσιν εἰς τὴν οἰκείαν ἑνώσιν διὰ τὴν αὐτὴν ἡμερησίαν ἔφημερίδα, μόνον ἐὰν τυγχάνωσι δημοσιογράφοι ἀσκούντες κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μητρώον Τύπου.

11) Ἡ ἄνω παράγραφος ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ μὴ ἡμερησίων ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν ὑπὸ νομικῶν προσώπων, ἑταιρειῶν ἢ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἰδιοκτητῶν ἐκδιδομένων. Ἐν τοιαύτῃ ὁμοῦ περιπτώσει οἱ ἐκπρόσωποι αὐτῶν ἐγγράφονται εἰς τὰς οἰκείας ἐνώσεις ἰδιοκτητῶν μόνον ἐφ' ὅσον ἀσκούσι κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν δημοσιογραφίαν. Ἄλλως ἰσχύει ἡ παράγραφος 9 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

12) Ἐπιτρέπεται εἰς ἡμερησίου ἔφημερίδας νὰ προσλαμβάνωσιν ἐμμέσθους τακτικοὺς εἰδικούς συνεργάτας ἐπὶ ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν ἢ ἐν γένει τεχνικῆς φύσεως θεμάτων, μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Μητρώον Τύπου. Εἰς τὰς εἰδικὰς περιεχομένου μὴ ἡμερησίου ἔφημερίδας καὶ περιοδικὰ ἐπιτρέπεται νὰ προσλαμβάνωσιν εἰδικούς συνεργάτας καὶ εἰδικούς διευθυντάς μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Μητρώον Τύπου. Πάντως πρὸς πρόσληψιν τῶν ὡς ἄνω συνεργατῶν καὶ διευθυντῶν ἀπαιτεῖται ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ. Οἱ παραβάται ἐκδίδονται τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν πέντε ἕως δέκα χιλιάδων (5.000—10.000) δραχμῶν δι' ἐκάστην παράβασιν.

13) Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις ἐν Ἀθήναις Προεσθεῖαις ἀνέλουθαι Τύπου ἐγγράφονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Συνδεσμὸν Ἀνταποκριτῶν Ξένου Τύπου, οὗτινος παραμένουσι μέλη, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπηρεσία των.

Ἄρθρον 10.

1. α) Ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν ὑπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093 τοῦ 1938, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1683 τοῦ 1939, ἐπιτρέπη δύναται, ἀνασυνιστωμένη διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, νὰ ἀπο-

φανθή ἐπὶ προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεών της, ἃς δικαιούται νὰ μεταρρυθμίση.

β) Προσφυγῆς δικαιούνται οἱ ὁπωσδήποτε κριθέντες παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ αἱ δημοσιογραφικαὶ ἐνώσεις διὰ μέλη αὐτῶν.

γ) Αἱ αἰτήσεις προσφυγῆς δεόν νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2) Ὅσάκις πρόκειται νὰ συζητηθῇ προσφυγὴ ἐνώσεων, τότε ὁ πρόεδρος αὐτῆς δὲν δύναται νὰ μετέχη ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς.

2) Οἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093 τοῦ 1938 ἀπολυόμενοι ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, εἰς ἃ εἰργάζοντο, δικαιούνται τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένης ἀποζημιώσεως, μόνον ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεως τῶν ἡσκούν κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν δημοσιογραφίαν.

Ἄρθρον 11.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093 τοῦ 1938 «περὶ Δημοσιογραφικῶν Ὑργανώσεων», δι' ὧν προβλέπετο ἡ σύστασις ἐνώσεων ἰδιοκτητῶν, συντακτῶν καὶ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, τὸ ἄρθρον 55 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, δι' οὗ προβλέπετο ἡ ἰδρυσις Ταμείων δημοσιογράφων, ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1683 τοῦ 1939 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων τοῦ 1938 ὑπ' ἀριθ. 1092 «περὶ Τύπου» καὶ 1093 «περὶ Δημοσιογραφικῶν Ὑργανώσεων», αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1939 «περὶ καθορισμοῦ ἐδρῶν τῶν δημοσιογραφικῶν ἐνώσεων» καὶ αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 20ῆς Αὐγούστου «περὶ δελτίων ταυτότητος τῶν μελῶν τῶν δημοσιογραφικῶν ἐνώσεων».

Ἄρθρον 12.

1) Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ἐνιαῖον κείμενον Νόμου κωδικοποίησις τοῦ ἀρχικοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1093 τοῦ 1938 μετὰ τῶν διατάξεων τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 1169 τοῦ 1938, 1683 τοῦ 1939 καὶ τῶν ἄρθρων 9 ἕως 11 τοῦ παρόντος, μετὰ μεταβολῆς ἄρθρων καὶ παραγράφων καὶ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀρχικοῦ Νόμου 1093.

2) Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΥΛΥΖΟΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΪΟΥ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ